

MĘCZYĆ SIĘ (10) *vb impf*

się (6), się (4).

inf męczyć się (3). ◇ *praes 1 sg* męczę się (2). ◇ *3 sg* męczy się (1). ◇ *3 pl* męczą się (1). ◇ *praet 3 sg f* męczyła się (2). ◇ *imp 2 sg* męcz się (1). ◇ [*part praes act* męczący się *cf* **MĘCZĄCY SIĘ**].

Sł stp notuje, *Cn brak*, *Linde XVIII w. s.v. męczyć*.

1. Odczuwać cierpienia fizyczne (9) : A kto w wieży ná końcu roku vmrze/ tęń więtszą kážń odnioł/ niż był wyftepek bo się długo męczyć musiał *GórnRozm E4*.

męczyć się czym (1): O kościach S. mowi [...]: iż się ich boią Dyabli. y męczą się iemi *SkarŻyw 92*.

a. O porodzie; z dodatkowym elementem wysiłku fizycznego; dolere *HistAl*; *eniti, laborare, niti* *Mącz*; *cruciari Vulg* (7) : Gdy się już przybliżał czas narodzenia/ Olimpia w wielkiej się boleści męczyła y iey żywot wielce był dręczon *HistAl A6*; *Nitor aliquando significat, Męzić/ Mordować się/ chce czego zbyć. Ut mulieres in partu solent. Mącz 248a; WujNT Apoc 12/2*.

Zwrot: »męczyć się dzieciątkiem (*a. dziećmi*), z dzieciątkiem« = *rodzić; e dolore laborare, eniti, parturire Mącz (3 : 1)*: była iedna brzemienna pani kthora się długo męczyła z dzieciątkiem á niemogła go mieć *FalZioł III 7c*; *Emitor, [...] rodzę, Męczę się dziećmi. Mącz 248b, 180d, 278c*.

2. Umartwiać się, prowadzić ascetyczny tryb życia (1) : mouy Swyąty Byernad karz się/ Czo chczefch mącz się Czo chczefch nyedacz myły bog obfytolzczy łwey alyż bądzefch cznotamy okrałfon *PatKaz III 150*.

Formacje współrdzenne cf **MĘCZYĆ**.

Cf **MĘCZĄCY SIĘ, MĘCZENIE SIĘ**